

Sygn. akt X Cz 251/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Chajęcka

Sędziowie: SO Hanna Nowak (sprawozdawca)

SO Małgorzata Koźmińska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **małoletnich H. i J. rodzeństwa L. reprezentowanych przez matkę O. L.**

przeciwko **M. L.**

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 20 sierpnia 2013 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III RC 424/13 w przedmiocie zabezpieczenia

### **postanawia:**

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić małoletnim powodom H. i J. rodzeństwu L. zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego M. L. do łożenia przez czas trwania procesu na rzecz małoletnich powodów renty alimentacyjnej w kwocie po 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie na każdego z małoletnich powodów, łącznie 800 zł (osiemset złotych), płatnej z góry do 15-go każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powodów O. L. począwszy od 1 sierpnia 2013 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
- oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu udzielił zabezpieczenia dochodzonego przez małoletnich H. i J. L. roszczenia o alimenty w ten sposób, że na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz małoletnich kwoty po 500 zł na każde z dzieci, łącznie 1.000 zł miesięcznie, płatną z góry do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od 1 sierpnia 2013 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości pozwany zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez mylne przyjęcie, że pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania dzieci przez co matka małoletnich powodów nie jest w stanie samodzielnie ich utrzymać oraz błędne przyjęcie za podstawę orzeczenia, że matka uprawdopodobniła istnienie roszczenia.

W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu

Dodatkowo wniósł o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

**Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:**

Zażalenie uznać należało za częściowo zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do uznania, że wszystkie wydatki przedstawione przez powódkę należą do usprawiedliwionych i że większość z nich ponosi matka małoletnich.

Z akt sprawy wynika bowiem, że pozwany częściowo partycypował w kosztach utrzymania małoletnich dzieci, dokonując zakupu między innymi wyprawki szkolnej na dowód czego przedłożone zostały stosowane rachunki i faktury (k. 79 - 83, 89 - 91). Ponadto w trakcie spotkań z dziećmi w czasie wolnym dodatkowo finansował ich wypoczynek oraz rozrywkę. W związku z powyższym doliczenie powyższych wydatków do kosztów utrzymania małoletnich należało uznać za niezasadne. Kwestią bezsporną pozostaje natomiast fakt partycypowania pozwanego w kosztach utrzymania mieszkania w tym spłata rat kredytu mieszkaniowego. Okoliczność ta nie była zresztą kwestionowana przez przedstawicielkę ustawową powodów.

Z kolei wysokość dochodów uzyskiwanych przez przedstawicielkę ustawową małoletnich wymaga uzupełnienia postępowania dowodowego w tym zakresie, skoro matka małoletnich wykazuje, że w zakładzie fryzjerskim uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 200 zł brutto miesięcznie.

Odnosząc się do zarzutów skarżącego stwierdzić należy, że na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu obciążające pozwanego zadłużenia bankowe (kredyty, pożyczki) dotyczące nie najważniejszych potrzeb dzieci, takich jak zakup laptopa czy telewizora dla małoletnich będących w wieku odpowiednio 10 i 7 lat. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny względem dziecka, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu decyzji dotyczących zaciągania zobowiązań finansowych. Obowiązek alimentacji dzieci przez rodziców ma swoje źródło w więzi rodzinnej stron i w żadnej mierze nie powinien być uzależniony od stanu stosunków majątkowych wiążących zobowiązanego z osobami trzecimi.

W tym miejscu wskazać należy, że ustalając wysokość renty alimentacyjnej należnej małoletnim Sąd bierze pod uwagę zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnianego jak i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że dochód pozwanego przewyższa dochód osiągniany przez matkę małoletnich nawet zakładając, że wykazywana przez nią wysokość wynagrodzenia jest zaniżona, co niewątpliwie czyni zasadnym obciążenie pozwanego kosztami utrzymania dzieci w większym zakresie aniżeli ich matki, która dodatkowo wypełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie małoletnich.

Czynienie przez pozwanego dobrowolnych wydatków na rzecz dzieci może mieć wpływ jedynie na zakres udzielonego zabezpieczenia, ponieważ płacenie dobrowolnie renty alimentacyjnej przez ojca na rzecz dziecka nie uzasadnia żądania oddalenia w tym względzie zgłoszonego wniosku przez matkę dziecka w toku postępowania, kwestia bowiem alimentowania dziecka, ze względu na doniosłe znaczenie społeczne nie może być pozostawiona wyłącznie dobrej woli ojca (orz. SN z 20.2.1952 r., C 687/51, NP 1953, Nr 7).

Podkreślić należy bowiem, że małoletni znajdują się na co dzień pod opieką matki i to ona ma najpełniejszą wiedzę o potrzebach materialnych dzieci, dlatego też to ona winna przede wszystkim decydować, które z potrzeb winny być zaspokajane w pierwszej kolejności. Okazjonalność czynionych przez pozwanego zakupów na rzecz dzieci nie może dawać powodce pewności co do przyszłej możliwości zaspokajania wszystkich niezbędnych potrzeb małoletnich. Celowym było zatem w ocenie Sądu Okręgowego, obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na takim poziomie, by dawało to dzieciom oraz powodce sprawującej nad nimi opiekę gwarancję stałości źródeł utrzymania. Wywiązywanie się przez powódkę z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie

dzieci, pozostających pod jej opieką, czyni zasadnym obciążenie pozwanego finansowym obowiązkiem zaspokojenia materialnych potrzeb małoletnich w wyższym stopniu, niż nakład materialny ze strony powódki. Wskazywane przez pozwanego wydatki jakie ponosi w związku z własnym utrzymaniem, koniecznością spłaty zobowiązań w porównaniu z osiąganym przez niego dochodem, nie są na tyle wysokie, by pozwalały na uznanie, że kwota alimentów określona niniejszym postanowieniem przekraczała jego możliwości majątkowe i zarobkowe.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów skarżącego zawartych w zażaleniu należy wskazać, że w postępowaniu zabezpieczającym Sąd opiera swe rozstrzygnięcie na okolicznościach które nie muszą być udowodnione a jedynie uprawdopodobnione. W tym miejscu wskazać należy, że to na rodzicach ciąży obowiązek alimentacyjny względem ich dzieci i winni oni dzielić się z nimi nawet najbardziej skromnym dochodem. Na marginesie zaznaczyć należy także, że w pewnym zakresie zarówno rodzaj jak i wysokość wydatków na rzecz dziecka, w świetle zasad doświadczenia życiowego są oczywiste i nie wymagają uzasadnienia. Każde dziecko musi przecież mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki higieny osobistej, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Koszty te w podstawowym zakresie nie potrzebują szczególnego potwierdzenia albowiem prawdopodobieństwo ich istnienia nie budzi wątpliwości. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że usprawiedliwione potrzeby małoletnich H. i J. rodzeństwa L. oscylują w skali miesiąca wokół kwoty około 1.000 zł. Jednocześnie uznał, że kwoty te mieszczą się w zakresie możliwości majątkowych rodziców oraz odpowiadają aktualnym potrzebom dzieci w wieku w jakim znajdują się obecnie małoletni. Przy określaniu zakresu zabezpieczenia Sąd uwzględnił dysproporcję dochodów powódki i pozwanego. W konsekwencji Sąd uznał, że pozwany winien przyczynić się do zaspokajania materialnych potrzeb dzieci w większym zakresie aniżeli czyli to powódka.

Powyższe okoliczności uzasadniały w ocenie Sądu Odwoławczego zmianę postanowienia i w konsekwencji zobowiązanie pozwanego do partycypowania w kosztach utrzymania małoletnich na poziomie łącznie 800 zł miesięcznie, a nie jak to przyjął Sąd pierwszej instancji 1.000 zł.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że ustalony w drodze zabezpieczenia obowiązek alimentacyjny na jedynie charakter tymczasowy i to od dalszej inicjatywy dowodowej stron zależeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie. Dopiero bowiem na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd będzie w stanie ustalić zarówno usprawiedliwione potrzeby powódki jak również sytuację majątkową pozwanego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie we wskazanym w sentencji zakresie oraz na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie w pozostałej części.